

Det, som vi går ind og siger, er, at det værktøj til at regulere prissætningen fra statens side ikke er løsningen. Det er ikke det rigtige værktøj. Det er sådan set det, vi siger.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Det drejer sig jo om at have nogle ret veldefinerede ydelser, som derfor også bør have en ret veldefineret pris. Derudover er der som sagt en margen til at te sig anderledes eller have forskellige bud på, hvad det skal koste.

Men kan ordføreren ikke medgive, at nogle steder kan der være en masse forbrugerforvirring, hvor der er en masse oplysninger, som man skal bruge tid på at samle sammen, og at det bliver uoverskueligt og uigennemskueligt? I den situation kan det godt være en politisk opgave at gå ind og skabe klarhed, uden at det roker en hel masse ved markeds kræfterne.

(Kort bemærkning):

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes jo altså, at det, at vi f.eks. laver en prisportal, sådan set giver et overblik med hensyn til sammenlignelighed. Den anden ting, som jeg synes at ordføreren glemmer ved det her initiativ, er, at man går ind og regulerer i markeds mekanismer, hvor man ser, om der er højkonjunktur eller lavkonjunktur, forskellige bevægelser. Hvis nu man har mulighed for at lave konverteringer – det ser vi jo; der sker en bølge af ejerskifter – betyder det jo, at så trækker man mere på produkterne, og dermed skal der betales flere gebyrer.

Men der kommer også en dag, hvor bankerne skal leve med lavkonjunktur, hvor der er knap så mange ejerskifter, hvor der er knap så mange konverteringer og dermed knap så mange indtægter. Og så kan vi komme i samme situation igen. Skal staten så ind og lave støtteordninger eller andre former for reguleringer? Derfor er det en gal retning, det er et forkert værktøj.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører er Socialdemokraternes ordfører, fru Karen Hækkerup.

Karen Hækkerup (S):

Socialdemokraterne er sådan set ikke berøringsangste over for at bruge regulering, og vi er heller ikke specielt bekymrede for, at den finansielle sektor snart skal til at trække i nødbremsen,

fordi den lider nød. Men når vi alligevel er noget påholdende med det her forslag, handler det om, at det bliver fremsat, samtidig med at et forslag fra os selv også skal behandles.

Vi har fremsat beslutningsforslag nr. B 67, hvori vi foreslår, at pengeinstitutter skal oplyse deres kunder om, hvilke gebyrer de i løbet af et år har opkrævet. Og det skal altså ikke være frivilligt, og det skal heller ikke være gennemsnitspriser, der skal oplyses. Det skal være på kroner og øre.

Vi har ikke lyst til at forsvare, at forbrugere skal betale urimelige gebyrer til bankerne for, at de skal håndtere deres penge. Og vi mener, der trænger til at ske noget på det her område. For mens bankernes overskud vokser og gebyrskruen spændes, siver pengene ud af forbrugernes lommer, når gebyrer for snart det ene og snart det andet skal betales.

Nu er det jo ikke forbudt at tjene penge, og det skal det sådan set heller ikke være, det er slet ikke vort ærinde. Det er heller ikke forbudt at tjene gode penge. Men vi mener, at når vi som forbrugere skal betale i øst og i vest, så kræver det, at vi ved, hvad det er, vi betaler for, og om der er et andet sted, vi kan gå hen med vores bankforretninger for at undgå at skulle punge ud.

For os at se er columbusægget i den her sag gennemskuelighed. Forbrugere skal have gennemskuelighed og fri konkurrence, så de uden at skulle yde en kæmpe indsats ved at lede på forskellige portaler og andre meget venlige oplysningssider, selv kan finde ud af og selv kan overskue oplysningerne om gebyrerne.

Det skal være nemt, så man kan vælge til og vælge fra. Det er da det mindste, man må kunne forlange som forbruger, gennemskuelighed og reel prisoplysning. Det er det, vi Socialdemokrater vil have, og det er derfor, vi har fremsat B 67, som indbefatter, at gebyrer skal oplyses over for kunden både som en samlet gebyrsum og også specificeret på en årsopgørelse.

Kl. 15.25

Problemet med SF's forslag, som det ligger her, er for os at se usikkerheden om størrelsen på et omkostningsbestemt gebyr. Det kan være svært at kontrollere og efterprøve ærligheden, når pengeinstitutter skal oplyse den præcise pris for en ydelse, der er pålagt et gebyr.

Derfor vil Socialdemokraterne ikke i dag anbefale at stemme for SF's forslag, fordi vi fortsat arbejder på at få vores eget forslag vedtaget. Og hvis vores forslag, B 67, bliver vedtaget, vil for-